

BIESAGA (10) *sb f*

biesaga (2), **biesagi** (8); biesaga : biesagi *Calep* (2 : 1).

Teksty nie oznaczają é; prawdopodobnie e pochylone (tak Cn i w biesażki); oba a jasne (z wyjątkiem G pl).

sg N biésaga (2). ◇ pl N biésagi (2). ◇ G biésąg (3). ◇ A biésagi (2). ◇ I biésagami (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Torba, trzos, sakwa; worek podwójny z podłużnym otworem w środku długości przewieszany na piersi i plecy; juki zwieszające się po obu stronach grzbietu zwierzęcia; mantica Mącz, Calep; capsulae, lateralia, pero, perula, saccus, viatoria Calep; bisaccium, geminus saccus, mantica duplex Cn [bisaccus, bisaccum Łac śr] (10) : LAkomego figurá/ Olieł z biefágami/ A ná nim fláfze niołá/ s chleby s pyeczeniámi. RejZwierz 116; Mantica/ Mántyká/ To yeft miefzek tákowy który y náząd y ná przód fziye wiśi/ biefági/ kapła. Mącz 208c; Działki iáko fczęniętá wyiącz wygládáiá z biefág ku pociefze iego. RejZwierc 186v; Lateralialia – Biefśagi, fonki [lege: sumki?] Calep 586a, 128b, 637a; Lecż gdy kmiotkowie naydá fwoie Gęgi/ Dádżá flifowi niepobożne cięgi. Gdy cięcże z biefág czerwona żywicá/ Doydá więc licá. KlonFlis F3.

W przen (3) : Dżiś Młodżion [...] Włóżyłby fwoie wśzyftko imienie w biefági/ Wżdy fie biérze po żenie/ brác wielkie połági. BielSat D4 [idem] BielRozm 30.

Wyrażenie: »biesagi Iudaszowe«: Ná Kościelnego corce pozłóciłte páfy: Zoná/ dzieći/ gołpodarz/ máią wielkie wczáfy. Tákowe świętokrayctwá/ tákowe pożytki/ Możelż włóżyć do biefág Iudaszowych wśzytki. KlonWor 49.